

De Nerflanders waren kleine mensen van hout. Alle houten mensen waren gemaakt door Eli, een houtsnijder. Eli's werkplaats lag boven op een heuvel, zodat hij het hele dorp goed kon zien.

Elke Nerflander zag er anders uit.

De een had een grote neus,
de ander grote ogen.

De een was lang,
de ander kort.

De een droeg een hoed,
de ander een jas.

Maar ze waren allemaal gemaakt door dezelfde houtsnijder en ze woonden allemaal in hetzelfde dorp.

De Nerflanders deden elke dag hetzelfde:
ze gaven elkaar stickers.

Elke Nerflander had twee dozen met stickers,
één met gouden sterren en één met grijze stippen.
Waar je ook keek, in alle straten en steegjes,
overal waren de mensen bezig
bij elkaar sterren of stippen op te plakken.

De Nerflanders die er mooi uitzagen,
met glad hout en glanzende verf,
kregen altijd sterren.
Maar de Nerflanders van wie het hout ruw was
of de verf afgebladderd, kregen stippen.

De Nerflanders die iets heel goed konden,
kregen ook sterren.

Sommigen konden zware voorwerpen boven
hun hoofd tillen of over een hoge stapel dozen
springen. Anderen kenden moeilijke woorden
of zongen heel mooi.

Van iedereen kregen zij sterren.

Sommige Nerflanders waren bedekt
met sterren! En elke keer dat zij er
een ster bijkregen, voelden ze zich
heel gelukkig en wilden ze snel iets doen
om nog een ster te verdienen.

Maar er waren ook Nerflanders die weinig
bijzonders konden. Zij kregen stippen.

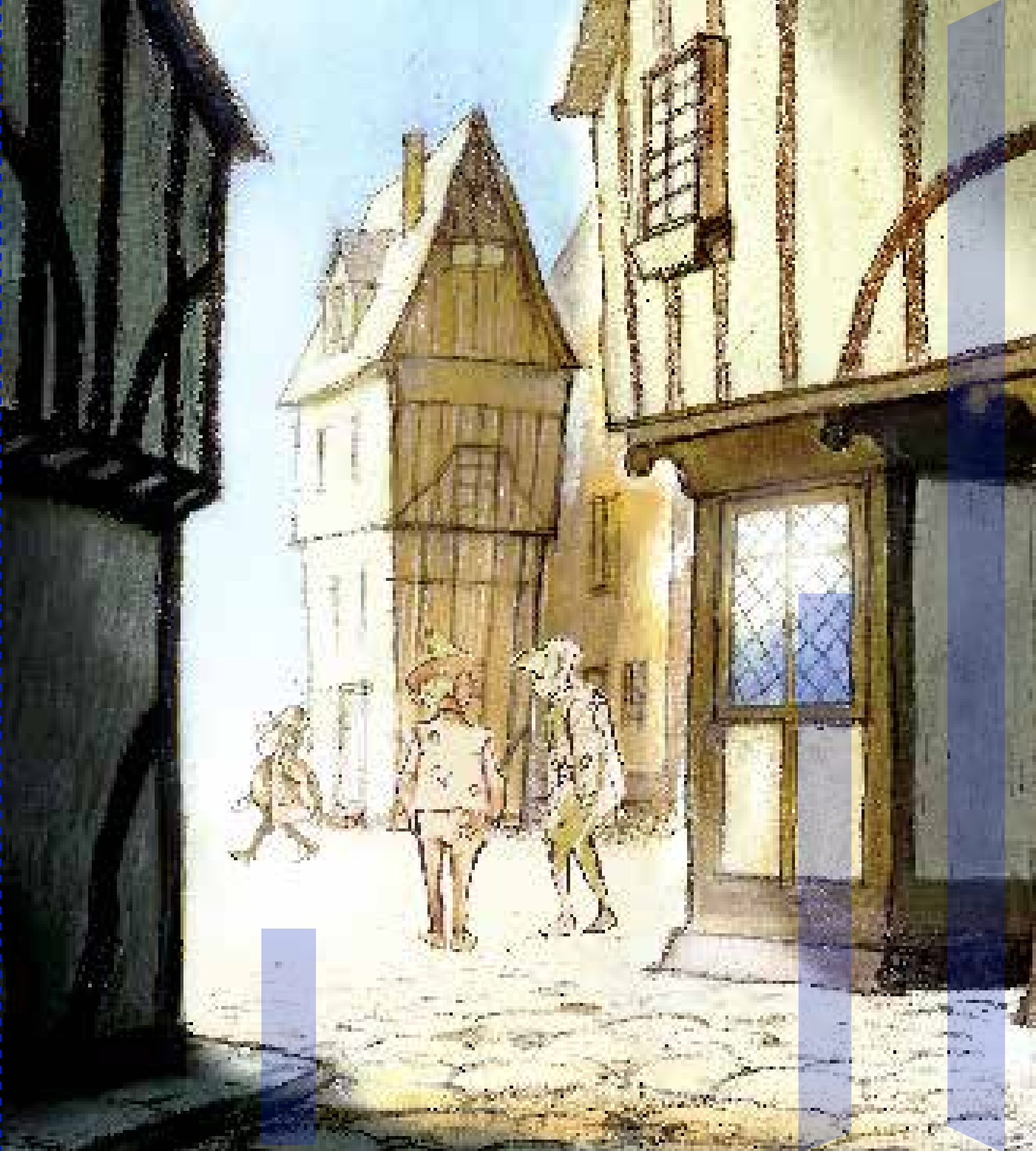

Wout bijvoorbeeld. Steeds als hij probeerde net zo hoog te springen als de anderen, viel hij. En als hij viel, kwamen de andere mensen naar hem toe om hem stippen te geven.

Soms gebeurde het bij zo'n valpartij dat zijn hout werd beschadigd. Dan gaven de mensen hem nog meer stippen.

En als Wout probeerde uit te leggen waarom hij was gevallen, zei hij per ongeluk iets gekks, waardoor de Nerflanders hem nog meer stippen gaven!

Na een poosje hadden de mensen zo veel stippen op hem geplakt, dat hij niet meer naar buiten durfde. Hij was bang dat hij weer iets doms zou doen, zoals zijn hoed vergeten of in het water vallen. Dan zouden de mensen hem nog veel meer stippen geven. Omdat Wout nu zo veel grijze stippen had, kwamen de mensen soms zomaar naar hem toe om hem een stip te geven, zonder dat hij iets verkeerd had gedaan!

‘Hij verdient het om zo veel grijze stippen te krijgen,’ zeiden de mensen tegen elkaar.
‘Hij is geen goede houten jongen.’

Het duurde niet lang of Wout ging dit zelf ook geloven.
Ik ben geen goede Nerflander, dacht hij.
De weinige keren dat hij naar buiten ging, trok hij op met andere Nerflanders die ook veel grijze stippen hadden.
Bij hen voelde hij zich iets beter.